

KHÁM PHÁ CHÍNH MÌNH, KHÁM PHÁ CHÚA KITÔ VÀ THA NHÂN

Source: National Cursillo Center Mailing – February 2011

Giới Thiệu

Khi hướng cả cuộc đời cho Chúa, chúng ta thiết lập mối liên hệ mật thiết với Chúa, một tình bạn riêng tư và cởi mở. Sống cuộc đời Kitô hữu là chu toàn mọi tiêu chuẩn của lý tưởng chân thật, đó là sống đời sống ân sủng. ả hờ lòng Sùng Đạo, tâm hồn chúng ta tràn trề cuộc sống của Chúa Kitô trong con người chúng ta. ả hờ Học Đạo, cả cuộc sống nói chuyện với trí tuệ của chúng ta, đó là quà tặng của Thiên Chúa. Và chúng ta chia sẻ cuộc sống chúng ta với kẻ khác khi chúng ta bất ý chí chúng ta Hành Động (tức Hành Đạo trong Cursillo).

Các Khóa Cursillo về Kitô Giáo (tức PT Cursillo) trình bày cho chúng ta một khái niệm về Học Đạo khác với những gì chúng ta thường quen thuộc. Đối với đa số, khi họ nghe nói “Học Đạo”, lập tức họ nghĩ ngay đến phương diện giáo khoa của từ ngữ này. PT Cursillo trình bày khái niệm “Học Đạo” trong một chiều kích mới. Cursillo định nghĩa Học Đạo là một cuộc tìm kiếm liên tục ý nghĩa của chính cuộc sống, đây là vấn nạn căn bản nhứt của nhân loại.

Chúng ta được mời gọi trở nên hoàn hảo, nên giống hình ảnh Thiên Chúa. Học Đạo là một phần quan trọng của tiến trình phát triển chính con người chúng ta và hiểu rõ một con người phạm là gì và cuộc sống chúng ta là gì. Mọi người đều học hỏi. ả hững gì họ học hỏi được quy định bởi lý tưởng của họ. Học hỏi là một đức tính tự nhiên của con người, và chúng ta nên học hỏi để sống hữu hiệu và hữu ích.

Do đó:

- Một nhân viên hăng xướng học hỏi, nghiên cứu điều kiện làm việc, tranh luận về nghiệp đoàn và lương bổng.
- Một người mê thể thao thường thường ghi nhớ những thống kê và thành tích của thể thao gia mình ngưỡng mộ.
- Một người mẹ quan tâm lo lắng đến nhu cầu, ước muốn của con cái và cách cư xử của chúng.
- Một Cursillista học hỏi, nghiên cứu con người bị chi phối bởi môi trường, hoàn cảnh của mình, v.v...

Bất cứ khi nào một người quyết định làm một việc gì một cách tốt đẹp hơn thì việc học hỏi nghiên cứu là một phần gắn liền với nỗ lực ấy.

Việc học hỏi có thể, qua nhiều thông tin phong phú hơn, giúp chúng ta được đào luyện khả quan hơn, tức là đào luyện thành một Kitô hữu đích thực, giúp cải đổi tâm thức chúng ta hầu có thể thích nghi đời sống chúng ta với chương trình của Chúa, và thay đổi mọi sự chung quanh ta, trong khi vẫn cố võ mọi sự với tinh thần Kitô Giáo.

Học Đạo kêu gọi con người mở lòng mình:

- cho **Chúa**, để biết lúc nào Chúa nói và Chúa nói gì với chúng ta;
- cho **chính chúng ta**, để hiểu rõ chúng ta hơn và mang lại một sự canh tân nội tâm;
- cho **tha nhân**, để biết rõ và yêu mến anh chị em chúng ta là hình ảnh giống Chúa Kitô.

Học Đạo không phải chỉ có đọc sách hoặc đến trường mà thôi. Sách vở là những điều diễn tả của các tác giả về những gì họ quan sát và học hỏi. Cuộc đời là một khí cụ giảng huấn tuyệt vời mà tất cả chúng ta đều có; đó là quyển sách mà trong đó sự khôn ngoan của Thiên Chúa, Đấng Tạo Hóa sự sống, đã để lại dấu ấn của Chúa cho chúng ta học hỏi.

Ấu chúng ta tuyên bố Thiên Chúa là lý tưởng chúng ta, thì con đường, sự thật và cuộc đời của Chúa phải là đề tài cho chúng ta học hỏi. Ấu gay cả một vài người có thể trải qua cuộc sống không có hoặc ít tha thiết với những việc của Chúa, nhưng Chúa vẫn mời gọi chúng ta đồng hành với Chúa và cho chúng ta nhìn thấy tiềm năng của chúng ta.

Chúa kêu gọi chúng ta nắm lấy lý tưởng hoàn hảo, không có kết thúc, nhưng trong tầm tay, bởi vì Chúa Giêsu đã nói: “Anh em hãy nên hoàn thiện, như Cha anh em trên trời là Đấng hoàn thiện” (Mathêu 5:48). Sự liên hệ của chúng ta với Thiên Chúa phải là yếu tố quyết định trong cuộc đời chúng ta, và vì thế mọi người được mời gọi đào sâu sự hiểu biết về Thiên Chúa và mọi người phải học hỏi tùy theo tiềm năng và khả năng Chúa ban; để trở nên hoàn thiện như Thiên Chúa Cha kêu gọi chúng ta “...và (anh chị em) phải mặc lấy con người mới, là con người đã được sáng tạo theo hình ảnh Thiên Chúa để thật sự sống công chính và thánh thiện” (Êphêxô 4:24).

Học Đạo là bất tâm trí chúng ta phục vụ sự thật hay sử dụng tâm trí chúng ta học hỏi chân lý (sự thật). Về bản chất, đó là một tiến trình Học Đạo để biết yêu thương và đáp trả trong đức tin để đạt tiềm năng của chúng ta là những con người, hoàn toàn phàm tục và hoàn toàn giống Chúa Kitô. Chỉ khi nào chu toàn tiềm năng của chúng ta thì chúng ta mới có thể khởi sự hiểu biết tình Chúa yêu thương chúng ta, và bắt đầu sống trong tình yêu ấy.

Nhu Cầu Học Đạo

Để trở nên con người mà chúng ta được mời gọi quả là một nỗ lực kéo dài suốt đời. Mặc dù đa số trong cuộc sống không đạt được tiềm năng của họ, nhưng có một số đạt được. Chúng ta gọi những người này là thánh. Mỗi người chúng ta được mời gọi sống thánh thiện. Chúa Kitô đòi hỏi thời giờ và nghị lực của chúng ta không phải chỉ là những gì khác mà chúng ta buộc phải làm thêm, nhưng nỗ lực này phải đương nhiên gắn liền với đời sống chúng ta.

Bản chất nội tại của trí tuệ chúng ta khiến chúng ta phải học hỏi nghiên cứu. Trí tuệ của chúng ta phải được luyện tập để trở nên thành thạo. Sự tiến bộ của loài người tùy thuộc vào việc học hỏi. Thiên Chúa cho nhân loại dự phần vào tiến trình sáng tạo. Vì thế, Thiên Chúa đòi hỏi chúng ta phải triển khai tiềm năng tự nhiên của chúng ta (Mathêu 25:14-30 *Dụ ngôn ấu én Bạc). Ấu hư thế, chính các ơn gọi của chúng ta trong cuộc đời đòi buộc chúng ta học hỏi và trao đổi kiến thức.

Tất cả chúng ta đều có tài năng có thể được phát triển. Thiên Chúa tạo dựng chúng ta để chia sẻ cuộc đời của ấu người với chúng ta, nhưng chúng ta phải cố công đạt cho được mục tiêu này. Chúng ta không thể phí thời giờ lỏng lẻo lang bang không làm gì cả. Ấu ấu không hành động, chúng ta cũng sẽ giống như người đầy tớ đã chôn giấu những nén bạc của mình để khỏi bị lạc mất. Tuy nhiên, chúng ta có một sự lựa chọn, và chúng ta có thể chọn lựa đúng đắn nhờ trí khôn, sự tự do và thiện ý Chúa ban.

Ông gọi Kitô hữu của chúng ta cho chúng ta thêm một ràng buộc để học đạo. Do kết quả của bí tích Rửa Tội trong Chúa Kitô, chúng ta trực diện với một thách đố to tát nhất của chúng ta. Chúng ta phải tìm kiếm và khám phá Thiên Chúa là ai và chúng ta là ai. Ắt hẳn cả Chúa Giêsu, về phần của Chúa, “ngày càng thêm khôn ngoan, thêm cao lớn và thêm ân nghĩa đối với Thiên Chúa và người ta” (Luca 2:52). Về phần chúng ta, Chúa Giêsu tuyên bố: “Mà sự sống đời đời đó là họ nhận biết Cha, Thiên Chúa duy nhất và chân thật, và nhận biết Đấng Cha đã sai đến, là Giêsu Kitô” (Gioan 17:3).

Vì thiếu học đạo cho nên người ta có thể bị Thiên Chúa khước từ (cf. Gioan 16:3). Đối với chúng ta, việc thăng tiến trong sự hiểu biết Thiên Chúa đòi buộc chúng ta phải đi tìm (cf. Mathêu 11:27). Chúa Kitô đoán chắc rằng việc chúng ta tìm kiếm sẽ có hiệu quả và ích lợi, bởi vì Chúa Giêsu đã xin Đức Chúa Cha mặc khải chân lý cho các môn đệ của Chúa. Ắt hẳn chân lý không bao giờ được mặc khải cho chúng ta nếu chúng ta không mở lòng đón nhận (cf. Gioan 17:7, 26) và một khi chúng ta lãnh nhận, chân lý sẽ giải thoát chúng ta (Gioan 8:32) – chúng ta được tự do trở nên con người mà chính Chúa đã tạo dựng nên.

Vì thế, sống trong ơn sủng đòi hỏi chúng ta phải gia tăng sự hiểu biết về Chúa và về chính chúng ta. Ông sủng là tình bạn với Thiên Chúa. Làm bạn với một người nào mà không biết người đó thì không thể được. Ắt hẳn chúng ta muốn làm bạn với Chúa, chúng ta phải nỗ lực thật nhiều để hiểu biết Chúa, tương tự như chúng ta muốn tìm hiểu những gì chúng ta yêu thích trong thế giới này. Chúng ta không thể hài lòng với sự hiểu biết về Chúa một cách non nớt, kém cỏi thời thơ ấu. Chúng ta phải tiến bộ nhiều trong sự hiểu biết về Chúa và về chính chúng ta nếu chúng ta phải sống trong tình bạn với Thiên Chúa. Sự hiểu biết nâng đỡ tình bạn phải là thói quen của đời sống, và không phải chỉ là những sự kiện hoặc những điều chúng ta kể lại và có thể thỉnh thoảng đọc lên trong giờ kinh nguyện. Việc chúng ta hiểu biết Chúa và loài thụ tạo của Ắt hẳn phải do sự kiện chúng ta kết hiệp với Chúa. Vì thế, dành thời giờ ở với Chúa và lắng nghe Chúa, đó chính là ý nghĩa của sự cầu nguyện, là điều thiết yếu giúp nâng đỡ tình bạn ấy.

Loại hiểu biết này không thể có được một sớm một chiều, cũng không thể học được trong sách vở hay ở trường học. Sự hiểu biết và tình bạn này phát triển từ việc chúng ta sống kết hiệp với Thiên Chúa Cha trong Chúa Kitô. Đây là một phần của tiến trình hoán cải liên tục xảy ra đúng lúc. Là một phần của việc hoán cải hằng ngày mà chúng ta phải trải qua. Là một yếu tố của việc trở nên Kitô hữu đích thực, một yếu tố của việc nên thánh, một yếu tố của việc trở thành con người.

Học Đạo cần thiết cho việc chúng ta tìm kiếm giải đáp cho những câu hỏi sâu thẳm nhất của cuộc đời: Tôi là ai? Tôi đang làm gì bây giờ? Tôi đang đi đâu đây? Sự thật là cái gì? Chỉ có nhờ Chúa chúng ta mới có thể tìm được những giải đáp thỏa đáng và có ý nghĩa cho những vấn nạn trên đây (cf. Gioan 17:8). Đối tượng của việc chúng ta học đạo có thể được tóm tắt trong những lời sau đây của Thánh Augustinô: “*Lạy Chúa Giêsu, xin cho con biết chính mình con và biết Chúa.*” Hiểu biết Chúa và hiểu biết chính chúng ta sẽ dẫn dắt chúng ta hiểu biết tha nhân, giúp dân thân trọn vẹn vào thế giới chúng ta đang sống, giúp nhận ra các dấu chỉ của thời đại, trực diện với xã hội chúng ta và truyền đạt ảnh hưởng Kitô Giáo vào trong các môi trường của chúng ta!

“Là Kitô hữu đích thực không phải là một dự án được thực hiện, nhưng là thực hiện những gì được dự tính. Đó không phải là một biến cố của cuộc đời, nhưng làm cho cuộc đời thành một biến cố liên tục và đầy kinh ngạc” (Eduardo Bonnín).

Ấu chúng ta yêu thương anh chị em chúng ta trong Chúa Kitô, và chúng ta phải yêu họ nếu chúng ta tuyên bố chúng ta yêu mến Chúa, thì chúng ta sẽ có cam kết với họ. Chúng ta sẽ càng ngày càng cảm nghiệm rằng mỗi con người được tạo dựng giống hình ảnh Chúa. Chúng ta sẽ nhận ra rằng mỗi con người, giống như chúng ta, đang đi tìm ý nghĩa, hạnh phúc, chân lý. Kitô Giáo có thể công hiến toàn bộ chân lý ấy, đó là Chúa Giêsu Kitô.

Ấu chúng ta phải đạt được đời sống vĩnh cửu, thì chúng ta phải hiểu biết Chúa (Gioan 17:3) và muốn biết Chúa phải cần thời gian, thời gian để học hỏi và thăng tiến trong những gì Chúa đã tạo dựng nên cho chúng ta (Học Đạo). Và, nếu chúng ta phải yêu thương anh chị em chúng ta, thì lòng ao ước của chúng ta sẽ là nhập họ vào mối liên kết với Chúa Kitô bằng tình yêu và tình bạn trong công tác tông đồ.

Việc chúng ta hoán cải liên tục hằng ngày mang lại kết quả liên kết mật thiết với Thiên Chúa, đi từ Sùng Đạo qua Học Đạo rồi đến Hành Đạo, và trở lại Sùng Đạo, một tiến trình trọn vẹn.

Mục Đích Học Đạo

Mục đích Học Đạo không chỉ đơn giản nhằm thâm nhập kiến thức, nhưng cũng để giúp con người có thể trở nên Kitô hữu đích thực, chứ không phải con người làm những việc đạo đức.

Chúng ta được mời gọi nên thánh, tạo một sự thay đổi tận gốc trong cấu trúc tâm thức của chúng ta, kết hiệp chúng ta với chính Thiên Chúa, để những gì Chúa quan tâm cũng là mối quan tâm của chúng ta, để tinh thần của chúng ta vươn cao hầu đạt được những cơ hội có thể xảy ra trong cuộc đời chúng ta, để chu toàn lời hứa ám chỉ trong việc chúng ta được tạo dựng nên giống hình ảnh Thiên Chúa.

Học Đạo là sự nối dài của lòng Sùng Đạo, trở thành giai đoạn Sùng Đạo mà nhờ đó chúng ta suy xét phán đoán để khám phá con đường Chúa dành cho chúng ta, cho phép chúng ta mặc lấy tâm thần của Chúa, tâm thần của Hội Thánh. Giống như Chúa Kitô, chúng ta phải lớn lên trong sự khôn ngoan (Luca 2:52).

Ấu hánh bao gồm việc hoán cải liên tục chính mình. : *“Vương quốc này và ơn cứu chuộc ... có dành sẵn cho mọi con người phạm như là ơn sủng và lòng thương xót ... nhưng trên hết mọi sự, mỗi cá nhân kiếm được những ân huệ ấy nhờ một cuộc canh tân nội tâm mà Phúc Âm gọi là “metanoia”, tức là một cuộc hoán cải tận gốc rễ, một sự thay đổi sâu đậm trong tâm hồn”* (ĐGH Phaolô VI – Evangelii ấ untandi # 10).

Chúng ta phán đoán chân lý ở đâu – tại sao chúng ta học đạo?

Ấu chúng ta phải trở nên thiện hảo, như Cha chúng ta trên trời là thiện hảo (Mathêu 5:48), thì việc học đạo theo ý nghĩa mà chúng ta đang đề cập bây giờ thì không giống như việc học đạo mà người không phải là Kitô hữu có thể theo đuổi. Một người không phải là Kitô hữu có thể định học hỏi về Kitô giáo, về Giáo Hội, về lịch sử Hội Thánh, v.v..., nhưng không học hỏi về việc trở nên Kitô hữu.

Việc học hỏi Kitô giáo còn hơn là một sự theo đuổi thuộc về trí tuệ. Đây là một sự tìm kiếm chân lý, học cho biết phán đoán con đường của Chúa qua loài thụ tạo của ấ gười. Việc học Kitô giáo bao gồm những sự đeo đuổi của trí tuệ và sự tìm tòi kiến thức, nhưng nó vượt lên trên những thứ ấy – nó đòi hỏi Kitô hữu lấy kiến thức và sự hiểu biết này và để nó thâm nhập và cải đổi cuộc sống con người trên một căn bản liên tục. *Con người tôi bây giờ không nhất thiết là con người của tôi ngày mai.*

Thiên Chúa vẫn mời gọi con người tìm kiếm Chúa, và mỗi con người phải đi tìm Chúa với trí tuệ, lý trí và với ‘lòng ngay thẳng’ của mình. *“Chúa đã dựng nên chúng con cho Chúa, và tâm hồn chúng con luôn xao xuyến cho đến khi được nghỉ yên trong Chúa”* (Thánh Augustinô).

Thánh Kinh và Giáo Huấn của Hội Thánh

Chúng ta có sẵn một thầy dạy rất đặc biệt và đầy uy quyền có thể giúp chúng ta thăng tiến về kiến thức hầu hướng dẫn chúng ta đến với tình yêu Thiên Chúa trong mọi sự. Đó là Chúa Thánh Linh! Chúa Thánh Linh mặc khải chính Mình cho chúng ta qua mọi phương diện của tạo vật và hướng dẫn chúng ta ý thức Thiên Chúa hiện diện và thương yêu lo lắng cho chúng ta để không có gì khác có thể sánh bằng.

“Thiên Chúa đã mặc khải chính Mình cho chúng ta qua Lời ả gười, đó là Thánh Kinh, theo một cách mà không có phương pháp nào khác mang lại được. Thánh Kinh phải là một phần lớn trong việc học đạo của chúng ta, trong cuộc tìm kiếm và phán đoán chân lý. Thánh Kinh là nguồn của mọi chân lý, và phải là cốt lõi của bất kỳ chương trình nào học hỏi về Kitô giáo. Khi sử dụng Thánh Kinh, chúng ta đối diện với Thiên Chúa; Chúa nói trực tiếp vào linh hồn chúng ta khi chúng ta suy niệm và suy tư về cuộc đời mà những lời trong Thánh Kinh mặc khải cho chúng ta. Thánh Kinh phải là cái neo để những thái độ và tư cách của chúng ta bám chặt chung quanh” (Hiển Chế Tín Điều về Mặc Khải Thân Linh # 7). Thánh Giê-rô-ni-mô nói rằng khi chúng ta cầu nguyện, chúng ta nói chuyện với Chúa; nhưng khi chúng ta đọc, Chúa nói chuyện với chúng ta.

Thiên Chúa tiếp tục nói với chúng ta, khi Chúa Thánh Linh mở mắt chúng ta để nhìn thấy thế gian qua con mắt Chúa. Một lãnh vực mà Chúa Thánh Linh nói với mỗi cá nhân là qua tiến trình đào luyện lương tâm. Ta không thể nói dối với chính mình – ít nhất là không lâu đâu. Một người, khi được cho biết về đời sống của mình qua việc tự kiểm thảo lương tâm một cách kỹ lưỡng, thì người ấy giữ được quân bình giữa vẻ đẹp lộng lẫy của mình giống hình ảnh Thiên Chúa và sự khiêm tốn ý thức mình nhỏ bé như thế nào khi đáp lại lời mời gọi của Chúa. Thông thường, việc tự xét mình là điều chính yếu giúp chuyển đạt kiến thức từ trí tuệ qua con tim, nhằm giúp việc học hỏi này thay đổi cuộc đời chúng ta.

“Họ cho thấy là điều gì Luật đòi hỏi, thì đã được ghi khắc trong lòng họ. Lương tâm họ cũng chứng thực điều đó, vì họ tự phán đoán trong lòng, khi thì cho mình là trái, khi thì cho mình là phải. Người ta sẽ thấy điều đó, trong ngày Thiên Chúa cho Đức Giêsu Kitô đến xét xử những gì bí ẩn nơi con người theo Tin Mừng tôi rao giảng” (Rom. 2:15-16).

Thiên Chúa kêu gọi con người phụng sự Chúa trong thần khí và sự thật. Tuy nhiên, Thiên Chúa ban cho con người tự do để chọn lựa. *“Chỉ khi nào được tự do con người mới có thể hướng mình về điều thiện ... về mặt này, sự tự do chân thực là một dấu hiệu phi thường của hình ảnh Thiên Chúa trong con người. Bởi vì Thiên Chúa muốn con người được trao cho đáng an ủi hầu có thể tìm kiếm Đáng Tạo Hóa ngay tức khắc, và tự do đến để được hoàn thiện trọn vẹn và hạnh phúc nhờ trung tín với Chúa. Vì thế, nhân phẩm con người đòi hỏi con người phải hành xử theo một sự hiểu biết và tự do chọn lựa nào đó. Sự chọn lựa như thế được khuyến khích riêng từng người và được thúc giục từ bên trong. Chứ không do một xúc động mù quáng bên trong hoặc cũng không vì áp lực bên ngoài”* (Hiển Chế Mục Vụ về Giáo Hội trong Thế Giới ả gày ả ay # 17).

Bài Học Thánh Kinh

Lesson from Scripture

Làm nhiều thứ cho Chúa Kitô không luôn luôn có nghĩa là chúng ta hiểu biết Chúa hoặc biết rằng chúng ta có liên hệ với Chúa. Trong Phúc Âm theo Thánh Mathêu, Chương 7, chúng ta đọc

câu chuyện các tông đồ thực hiện nhiều công việc trọng đại. Vì vậy làm thế nào Chúa Giêsu có thể thất vọng với bất kỳ kẻ nào xem ra làm đúng những gì Chúa bảo?

Chúa Giêsu không cố ý làm cho người ta sợ mà không phụng sự Chúa. Chúa đã nói những lời này để ả gười nêu lên một điểm quan trọng: Trong vương quốc của Chúa, việc làm không thể tách rời khỏi đức vâng lời. ả hững kẻ nghe lời Chúa và thực hành lời ấy thì xây nhà trên nền tảng vững chắc, trong khi đó những kẻ không nghe lời Chúa thì không có gì để nâng đỡ họ, cho dù các việc họ làm huy hoàng như thế nào. Không phải vì họ không làm gì cả - thật ra, có thể họ quá bận làm rất nhiều việc tốt – nhưng họ không đặt đời sống của họ đúng trên nền tảng.

Tất cả những điều này chỉ cho thấy cách rất đặc biệt mà Chúa Giêsu muốn chúng ta nghe lời của Chúa. Chúa Giêsu không đổ trách các môn đệ vì không hiểu biết Thánh Kinh, nhưng trách họ không biết Chúa (Mathêu 7:23).

Chúa muốn chúng ta đến với Chúa qua lời ả gười nói hầu đời sống nội tâm chúng ta – chính riêng nội tâm – có thể phù hợp với việc ta giống hình ảnh Chúa. Chúa muốn thực hiện nhiều điều trong chúng ta, hơn là giảng dạy chúng ta cách hành xử cho đúng. Chúa muốn thay đổi hình dạng chúng ta để chúng ta biết đúng cách làm người.

Thiên Nhiên và các mối Liên Hệ giữa Con Người với nhau

ĐGH Gioan Phaolô II viết trong tông huấn “Chân Lý Huy Hoàng”, như sau: “Chân Lý Huy Hoàng chiếu sáng trong các công trình của Đấng Tạo Hóa, và trong con người phàm bằng một cách đặc biệt, được tạo dựng nên giống hình ảnh Thiên Chúa. Chân Lý soi sáng trí thông minh của con người và uốn nắn tự do con người, hướng dẫn con người hiểu biết và yêu mến Thiên Chúa.”

Việc giống hình ảnh Thiên Chúa làm cho cá nhân trở nên một con người, một “kẻ nào đó” và không phải “một cái gì đó”. Con người ấy có khả năng biết chính mình và có nhiều tình bạn với những con người khác. Con người ấy được mời gọi làm Giao Ước Với Thiên Chúa và có thể đáp lại bằng tình yêu mà không bất kỳ loài thụ tạo nào khác biết tới.

Thánh Têrêxa thành Lisieux đã cảm nghiệm tình yêu của Chúa qua sắc đẹp của thiên nhiên và các mối liên hệ giữa con người với nhau. Thiên Chúa sử dụng tất cả những thứ này để mặc khải chính nét đẹp của Chúa cho Thánh Têrêxa ngay từ lúc còn thơ ấu. Thánh Têrêxa đã học biết rằng cuộc sống trên trần gian sẽ qua đi, thiên đàng thì trường cửu; điều này đưa đến hậu quả về cách thức chúng ta tin và bây giờ chọn lựa như thế nào.

ả hưng không chỉ có thiên nhiên khơi dậy trong lòng Têrêxa lòng ao ước thiên đàng vĩnh cửu; nhưng cũng chính tình yêu và lòng thương cảm mà Têrêxa đã tìm thấy trong các liên hệ giữa con người với nhau. ả àng dành cho gia đình mình một tình yêu thật sâu đậm. ả àng biết rằng “mảnh đất” trong đó nàng được vun trồng thật là lý tưởng cho nàng thấm nhuần tình yêu của Thiên Chúa Cha.

Tương tự như Têrêxa, có rất nhiều điều chúng ta có thể học hỏi từ tình bạn và tình yêu giữa con người với nhau vì nó có thể giúp chúng ta hiểu biết và sống liên kết với Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần.

Têrêxa là mẫu gương tuyệt vời cho thấy cách thức các vị thánh đã sống, cảm nghiệm và giảng dạy những gì được mặc khải cho chúng ta trong Thánh Kinh, nhưng ít khi chúng ta hiểu thấu đáo những điều ấy hoặc áp dụng hiện nay như thế nào.

Chính bản năng tự nhiên của chúng ta đòi buộc chúng ta quan tâm đến kẻ khác. Khi có điều gì tốt đẹp trong con người chúng ta, chúng ta ước muốn chia sẻ với người khác. Khi chúng ta thấy kẻ khác thiếu thốn hơn chúng ta, chúng ta ao ước giúp đỡ họ những gì chúng ta có. ả hu cầu này có từ đầu – tự nhiên mà có ngay trong con người chúng ta trước khi chúng ta nghĩ đến nó. Phục vụ kẻ khác thỏa mãn nhu cầu này.

Chúng ta trở nên chính con người chúng ta tùy theo mức độ chúng ta sống nhu cầu này và điều kiện của nó. Việc tiếp xúc với kẻ khác cho chúng ta kinh nghiệm chu toàn chính con người chúng ta. Điều này thật chí lý vì nếu chúng ta không thể cho đi thì chúng ta cảm nghiệm chính mình là những con người còn dở dang.

Quan tâm đến kẻ khác, liên lạc với kẻ khác giúp chúng ta chu toàn trọng trách cao cả, và dĩ nhiên duy nhất trong cuộc sống: đó là trở nên chính con người mình, bổ khuyết chính mình. ả hưng chính Chúa Kitô mới cho chúng ta hiểu rõ lý do căn bản cho điều này, và mặc khải quy luật tối hậu của việc làm người và của cuộc đời: đó là tình bác ái. Quy luật tối thượng của việc chúng ta làm người là chia sẻ với việc kẻ khác làm người, sống trong tình hiệp thông” (Magnificat – Đức ông Giussani).

Sách, Báo, v.v...

Sách, báo, các khóa học đào luyện hay tinh huấn, v.v... tạo thành nền tảng cho việc đào luyện một thái độ trưởng thành đối với cuộc sống, có thể giúp chúng ta thảo luận về con đường dẫn đến chân lý trong cuộc sống. Tuy nhiên, học đạo không thể chỉ là một sự tình cờ đọc lướt qua một quyển sách hay một tờ báo Công Giáo, cũng không phải là đọc một quyển sách hay, nhưng là đọc và nghiên cứu học hỏi những quyển sách giúp ích cho chúng ta nhiều nhất vào thời điểm đặc biệt này trong đời sống Kitô hữu chúng ta. Việc biết được sách nào chúng ta cần vào thời điểm đặc biệt này trong cuộc đời chúng ta, có thể, không hoàn toàn tùy chúng ta quyết định, nhưng phải nhờ ý kiến của vị Linh Hướng chúng ta, là kẻ phải biết rõ chúng ta hơn chính chúng ta.

Chúng ta không bao giờ nên đoán mò rằng mọi Kitô hữu bị bắt buộc phải đọc những sách giống nhau, dĩ nhiên, ngoại trừ Thánh Kinh. ả ếu quả đúng như thế, thì người ta có lẽ sơ xuất không nhìn thấy tính cách đa dạng của bản tính nhân loại và các nhu cầu khác nhau của con người.

Thái độ của chúng ta đối với việc học đạo không phải là theo đuổi nhằm thỏa mãn nhu cầu trí tuệ, nhưng là đi tìm chân lý, nhờ đó chúng ta được uốn nắn trở nên bạn hữu với Chúa Kitô. Chúng ta không thể hài lòng với mớ kiến thức mà thôi; chúng ta sẽ cần phải có sự hiểu biết nữa. Mục tiêu của chúng ta là tình bạn qua sự liên kết với Chúa Kitô, với chính chúng ta và với tha nhân.

Điều Gì Ngăn Cản Chúng Ta Học Đạo?

Khiêm Nhường Giả Tạo- Điều ngăn cản rất nhiều người trở nên muối đất và ánh sáng cho thế gian đó chính là quan niệm sai lầm về chính họ, cho rằng hầu như họ không xứng đáng gì cả. Điều này được gọi là khiêm nhường giả tạo. Rất nhiều lần chúng ta tự cho mình thiếu sót và cứ tiếp tục vin vào ý tưởng khiêm nhường ấy mà không chịu chấp nhận sự thách đố của lý tưởng chân thật để trở nên một Kitô hữu đích thực. Tự ti là trái với niềm tin của chúng ta là chúng ta được tạo dựng nên giống hình ảnh Thiên Chúa.

Tự mãn – Đến đó rồi và xong rồi! Ly tôi đầy rồi. Có một yếu tố của thái độ quá tin tưởng hoặc đánh giá quá mức kinh nghiệm và kiến thức của ta, thường nhằm che đậy điều gì họ thực sự không biết và thật sự cũng không muốn tìm hiểu làm gì vì lo sợ họ có thể phải thay đổi. Họ

không nhận ra rằng chúng ta không bao giờ ngưng tăng trưởng hoặc ngưng tìm hiểu Thiên Chúa ở mức độ sâu sắc hơn (Ephêxô 4:14-15).

Thờ ơ – Chả cần! Tôi thích tôi là ai và tôi đang đi đâu và không có gì sẽ thay đổi được tôi. Đó là thái độ không muốn thả lỏng và để Thiên Chúa đến trong cuộc đời họ. Trí tuệ, tâm hồn và ý chí họ không lay chuyển được. Họ giống như những con chim trong lồng, chúng có thể vỗ cánh nhưng không bao giờ có thể bay được.

Chủ nghĩa duy vật – Thế giới tiên trên con đường duy vật; chúng ta di chuyển theo; và chúng ta quên mất mục tiêu chân thật của chúng ta trong cuộc đời. Chúng ta càng ngày càng để những sự việc quan trọng hơn con người. Chước cám dỗ ấy để cho “của cải thế gian” làm chúng ta xao lãng không làm thay đổi “trật tự trần thế”, đó là các môi trường chúng ta.

Kiêu ngạo – Đây là một trở ngại ngăn cản sự phát triển và thực hiện tiềm năng của con người, và cho phép ảnh hưởng tiêu cực len lỏi vào cuộc sống chúng ta (x. 1 Tim. 1:5-7). Tính kiêu ngạo ngăn cản con người từ bỏ chính mình (cf. Mat 11:25).

Trong thế giới ngày nay *việc thiếu sót không sắp đặt những ưu tiên của chúng ta* đã trở thành một sự ngăn cản không cho chúng ta chú tâm vào việc Sùng Đạo, Học Đạo và Hành Đạo của chúng ta. Thế gian đưa ra nhiều thứ làm chúng ta xao lãng thường làm chúng ta *quá bận rộn* và do đó làm chúng ta kiệt sức, không còn khả năng sống những điều căn bản để trở nên Kitô hữu đích thực. “Chúng ta không còn khả năng để nghe Chúa – có quá nhiều chuyện khác nhau xảy đến liên miên lấp đầy tai chúng ta” (ĐGH Bênêdictô XVI).

Kiên Trì Học Đạo

Hãy **can đảm** và hãy làm những gì đúng mặc kệ những cách thức và tình trạng cuồng loạn của thế gian. Hãy khiêm nhu và thừa nhận chúng ta không là gì cả trước mặt Chúa, nhưng công nhận Chúa đã tạo dựng chúng ta nên người, một con người. Hãy thi hành **kỷ luật** để tập được những thói quen tốt, nhất là thói quen Học Đạo. Hãy dùng thời giờ suy niệm để cho chúng ta tiếp cận với Thiên Chúa Mặc Khải, đó là ả gọi Lời của Thiên Chúa, hầu cải đổi cuộc sống của chúng ta.

Kết Luận

Học Đạo không trọn vẹn nếu thiếu Sùng Đạo và Hành Đạo. Học Đạo cho ta hướng đi và giúp ta tăng trưởng trong tiến trình hoán cải của chúng ta bằng cách giúp chúng ta phán đoán thánh ý Thiên Chúa trong đời sống chúng ta và thay đổi tâm thức chúng ta trong Chúa Kitô. Việc chúng ta Sùng Đạo giúp chúng ta duy trì mối liên hệ sống động với Chúa Cha trong Chúa Kitô, đó là một tình bạn chân thật. Học Đạo giúp chúng ta tiến bộ dễ dàng hơn trong sự hiểu biết về chính mình, về Chúa Kitô và về tha nhân hầu có thể duy trì mối liên kết ba chiều này. Và Hành Đạo tạo dễ dàng cho việc hân hoan liên lạc trong tình bạn với những người trong các môi trường của chúng ta để dẫn đưa họ vào cùng một mối liên hệ sống động này, cũng cùng một tình bạn chân thật với Chúa Kitô và với nhau.

De Colores!